

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขัง ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

วันจักร น้อยจันทร์*, ศุภานัน สินสมบุญ

วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: wanchak.no@ssru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม จำนวน 360 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วย โดยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสาร ทฤษฎีของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรับปรุงจากแบบสอบถามอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามความเหมาะสม เพื่อรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานเบา) มีการกระทำความผิดเฉลี่ยอยู่ที่ 1.49 ครั้ง และการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานหนัก) การกระทำความผิดเฉลี่ยอยู่ที่ 0.60 ครั้ง และการกระทำความผิดรวมทั้งสองรูปแบบเฉลี่ยอยู่ที่ 2.09 ครั้ง 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ($p\text{-value} = .019$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.154 ($p\text{-value} = .008$) ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.131 ($p\text{-value} = .013$) ปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่าง มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.138 ($p\text{-value} = .006$) และปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลง มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.242 ($p\text{-value} = .000$) มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.044 ($p\text{-value} = .0321$) ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด

คำสำคัญ: กระทำความผิด, ยาเสพติด, ผู้ต้องขัง, ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง, กรมราชทัณฑ์

Factors contributing to drug offences committed by prisoners in a special women's Correctional Facility. Department of Corrections, Ministry of Justice

Wanchak Noichan*, Supanun Sinsombun

College of Political and Governance, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: wanchak.no@ssru.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

The objectives of this research are: 1. To study drug offences committed by prisoners in special Correctional Facilities; Ministry of Correctional Services, Ministry of Justice, and 2. To study the factors affecting drug offenses. This study is quantitative research. The population used in this study prisoners in a special women's Correctional Facility. Department of Corrections, Ministry of Justice. The statistics used in the research include mean and standard deviation, mean comparison statistics between two independent groups of variables, average comparison statistics between 2 or more groups of variables, and multiple regression equation analysis statistics.

The results of the study showed that 1) The subjects were guilty of drug-related offences (light penalty), the average offense was 1.49 and drug offenses (heavy penalty), the average offense was 0.60. The average number of offences committed in both was 2.09. 2) Factors affecting drug-related offences (p -value= .019) were statistically significant at 0.05. These include different fellowship factors regression correlation coefficient was 0.154 (p -value= .008). Values and beliefs is 0.131 (p -value= .013). Different reinforcement factors 0.138 (p -value= .006) and imitation factors 0.242 (p -value= .000). The impact of drug crimes. The knowledge and understanding of drugs. The regression correlation coefficient 0.044 (p -value= .0321). It has no effect on the commission of drug offenses.

Keywords: Offender, Drug, Prisoners, Special Women's Correctional Facility, Department of Corrections

บทนำ

สังคมไทยในอดีตมีค่านิยมให้ผู้หญิงมีบทบาทและหน้าที่ในการเป็นภรรยา เป็นแม่ของลูก และดูแลครอบครัว สังคมโดยรวมผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัว ในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงมากทั้งทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสังคม สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกของชีวิต ภรรยาจำนวนหนึ่งต้องเผชิญกับความยากจน พวกเขาจึงแก้ปัญหาด้วยการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ทั้งนี้ เพื่อให้ได้เงินมารวดเร็วและมากพอในการดำรงชีวิต ปัจจุบันผู้หญิงที่เป็นภรรยากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นและรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ การกระทำความผิดมีหลายรูปแบบ โดยเริ่มจากการครอบครอง การเสพ การจำหน่าย และการสมคบ การกระทำความผิดมีสามอยู่เบื้องหลัง เป็นผู้แนะนำ ชักชวน และบังคับให้เธอกระทำความผิด ในที่สุดการบังคับใช้กฎหมายทำให้ภรรยาเหล่านี้ต้องถูกลงโทษจองจำในทัณฑสถาน หหมดโอกาสในการเลี้ยงดูบุตร และการพัฒนาตัวเองในการดำรงชีวิตด้วยความสุข (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2563) รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (2566) คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดทั่วประเทศ สํารวจโดยกรมราชทัณฑ์ ณ วันที่ 1 มกราคม 2566 พบว่า มีผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น 206,361 คน หรือเทียบเท่าย้อยละ 78.67 ของผู้ต้องขังทั่วประเทศ จะเห็นได้ว่าคดียาเสพติดนับว่าเป็นคดีที่พบผู้ต้องหามากที่สุดเมื่อเทียบกับคดีอื่น ๆ ในประเทศไทย สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดแบบแยกตามประเภทของตัวยา 3 อันดับที่มีพบมากที่สุด ได้แก่ 1. เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) จำนวน 129,686 คน 2. ยาไอซ์ จำนวน 17,762 คน 3. กัญชา จำนวน 1,051 คน สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พระราชบัญญัติ ยาเสพติดแบบแยกตามประเภทคดี 3 อันดับที่มีพบมากที่สุดได้แก่ 1. รวมประเภทยาเสพติดเพื่อจำหน่าย จำนวน 149,214 คน 2. ครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 119,464 คน และ 3. รวมประเภทเสพ จำนวน 22,364 คน โดยมีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นเพศหญิงคิดเป็นประมาณร้อยละ 11.40 ของทั้งหมด ซึ่งเป็นจำนวนที่ค่อนข้างสูง

ปัจจุบันประเทศไทยมีทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2522 มีวัตถุประสงค์ที่จะบำบัดรักษาอบรมและฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังหญิงที่ต้องโทษเกี่ยวกับคดียาเสพติดให้โทษ ซึ่งแต่เดิมถูกคุมขังปะปนรวมกันอยู่กับผู้ต้องขังคดีประเภทอื่นๆ และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ควบคุมบำบัดรักษาแยกเป็นเอกเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงเด็ดขาด คดียาเสพติดให้โทษ กำหนดโทษไม่เกิน 10 ปี มีทั้งผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมในการเสพและจำหน่าย ซึ่งแยกขังไว้ต่างหากจากกันให้การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขัง ดำเนินการ ด้านการอบรม พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมและฝึกวิชาชีพ การใช้แรงงาน ตลอดจนจัดสวัสดิการให้การสงเคราะห์ และสุขอนามัย แก่ผู้ต้องขัง

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจปัจจัยที่ส่งผลการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเพศหญิง
ซึ่งเป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวง
ยุติธรรม จำนวน 1,184 คน (ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์
กระทรวงยุติธรรม จำนวน 360 คน ได้มาโดยวิธีการคำนวณจากสูตรของ (Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

N แทน ขนาดของประชากร

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e แทน ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

โดยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,184}{1+1,184(0.0025)}$$

$$n = \frac{1,184}{1+2.96}$$

$$n = \frac{1,184}{3.96}$$

$$n = 298.989899 \approx 299 \text{ คน หรือ } 300 \text{ คน}$$

กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 300 คน เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนจึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 20 เป็น 360 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administration) โดยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสาร ทฤษฎีของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรับปรุงจากแบบสอบถามอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามความเหมาะสม เพื่อรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) เช่น เพศ การศึกษา ความเป็นอยู่ เครือข่ายสังคม เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลแบบต่อเนื่อง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความผูกพันทางสังคม โดยแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตัวเลือกและเลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น มี 5 ระดับ จำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตัวเลือกและเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว ตามลำดับ

5 หมายถึง มากที่สุดมีพฤติกรรมเป็นประจำ

4 หมายถึง มากมีพฤติกรรมเป็นประจำ

3 หมายถึง ปานกลางมีพฤติกรรมปานกลาง

2 หมายถึง น้อยมีพฤติกรรมนานๆครั้ง

1 หมายถึง น้อยที่สุดไม่มีพฤติกรรมนั้นเลย

3. วิธีการวิจัย

3.1 ขอหนังสือจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เพื่อออกหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมแบบสอบถามจัดส่งไปยังทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยประสานงานขอความอนุเคราะห์จากฝ่ายธุรการ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยผู้วิจัยอธิบายถึงข้อมูลของโครงการโดยย่อ วัตถุประสงค์ของโครงการ สาเหตุที่ถูกละเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่พึงมีระหว่างกระบวนการวิจัย การจัดการกับข้อมูลและการทำลายเอกสาร จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และรับแบบสอบถามคืน

3.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ทุกฉบับ เพื่อดำเนินการประมวลผลการวิจัย

4. สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล การกระทำผิดของในคดีอาญาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยใช้สถิติความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อมูลระดับความผูกพันทางสังคมและปัจจัยเสี่ยงต่อการกระทำความผิด โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่า

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2540)

$$\begin{aligned}\text{สูตรอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(5-1)}{5} \\ &= 0.80\end{aligned}$$

ซึ่งสามารถแปลความหมายระดับคะแนนของความคิดเห็นได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41- 4.20	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61- 3.40	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

4.3 การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน

ตารางที่ 1 การกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

การกระทำความผิดในคดียาเสพติด	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1.การกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานเบา)	1.49	0.843	น้อยที่สุด
2.การกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานหนัก)	0.60	0.866	น้อยที่สุด
3.การกระทำความผิดรวมสองรูปแบบ	2.09	1.318	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการกระทำความผิดในคดียาเสพติด(โทษสถานเบา) มีการกระทำความผิดเฉลี่ย 1.49 ครั้งและ การกระทำความผิดในคดียาเสพติด(โทษสถานหนัก) การกระทำความผิดเฉลี่ย 0.60 ครั้ง และการกระทำความผิดรวมทั้งสองรูปแบบเฉลี่ย 2.09 ครั้ง

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถาน บำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิด	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1.ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด	7.77	1.731	มาก
2.ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคม	2.40	0.828	ปานกลาง
3.ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ	2.67	1.392	ปานกลาง
4.ปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่าง	1.52	0.700	น้อยที่สุด
5.ปัจจัยด้านการเลียนแบบ	1.73	0.660	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 7.77$, s.d. = 1.731) มีปัจจัยด้านการเรียนรู้ทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.40$, s.d. = 0.828) มีปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$, s.d. = 1.392) มีปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่างอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.52$, s.d. = 0.700) และมีปัจจัยด้านการเลียนแบบอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.73$, s.d. = 0.660)

2.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุความผูกพันระหว่างความรู้ความเข้าใจและทฤษฎีทางอาชญาวิทยาต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุความผูกพันระหว่างความรู้ความเข้าใจและทฤษฎีทางอาชญาวิทยาต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด

ปัจจัย	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1.ความรู้ความเข้าใจต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด(X_1)	0.044	0.044	0.048	0.994	0.321
2.การคบหาสมาคมที่แตกต่าง(X_2)	0.154	0.058	0.153	2.658	0.008
3.ค่านิยมและความเชื่อ(X_3)	0.131	0.053	0.155	2.482	0.013
4.การเสริมแรงที่แตกต่าง(X_4)	0.138	0.050	0.152	2.750	0.006
5.การเลียนแบบ(X_5)	0.242	0.046	0.264	5.197	0.000
(ค่าคงที่)	1.365	0.449		3.044	0.003
$r = 0.211$, $r^2 = 0.045$, $r^2_{\text{Adjusted}} = 0.028$, $F = 2.743$, $\text{Sig.} = .019$					

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าความแปรปรวนในพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด ได้แก่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ ปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่าง และปัจจัยด้านการเลียนแบบ สามารถสามารถอธิบายความผันแปรของการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คิดเป็นร้อยละ 2.80 ($p\text{-value} = .019$)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด พบว่า

ปัจจัยด้านการเลียนแบบ (X_5) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.242 หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านการเลียนแบบ 1 หน่วย การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจะเพิ่มขึ้น 0.242 หน่วย

ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (X_2) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.154 หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่าง 1 หน่วย การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจะเพิ่มขึ้น 0.154 หน่วย

ปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่าง (X_4) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.138 หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่าง 1 หน่วย การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจะเพิ่มขึ้น 0.138 หน่วย

ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ (X_3) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.131 หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ 1 หน่วย การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจะเพิ่มขึ้น 0.131 หน่วย

ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด (X_1) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.044 หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด 1 หน่วย การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจะเพิ่มขึ้น 0.044 หน่วย ซึ่งถือว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.365 + 0.242 (X_5) + 0.154 (X_2) + 0.138 (X_4) + 0.131 (X_3) + 0.044 (X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.264 (X_5) + 0.153 (X_2) + 0.155 (X_4) + 0.152 (X_3) + 0.048 (X_1)$$

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม กลุ่มตัวอย่างที่มีการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานเบา) มีการกระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.49 ครั้ง อยู่ในระดับ มากที่สุด และการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานหนัก) การกระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.60 ครั้ง และการกระทำความผิดรวมทั้งสองรูปแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.09 ครั้ง โดยจะเห็นว่าในภาพรวมทั้งค่าเฉลี่ยการกระทำความผิดยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนเฉลี่ยที่มากกว่า 2 ครั้ง ซึ่งการกระทำความผิดในคดียาเสพติด (โทษสถานเบา) มีจำนวนครั้งเฉลี่ยที่มากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทลงโทษของผู้จำคุก หรือมีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด ให้โทษประเภท 1 ระบุว่าหากมียาเสพติดในปริมาณไม่เกิน 20 กรัม จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 400,000-5,000,000 บาท แต่หากมียาเสพติดเพื่อจำหน่ายในปริมาณที่มากกว่า 20 กรัมขึ้นไปโทษสูงสุดที่ได้รับคือ ประหารชีวิต ซึ่งโทษดังกล่าวทำให้ผู้จำคุกเกิดความ

หวาดกลัว และวิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร ชูศักดิ์ และ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ความรุนแรงในการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.4 จำหน่ายยาเสพติดในปริมาณไม่เกิน 20 กรัม

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด พบว่า ปัจจัยด้านการเลียนแบบ ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านการเสริมแรงที่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการณ์การเลียนแบบจะสามารถอธิบายตามแนวคิดและทฤษฎีจิตวิทยาของ Bandura (1977) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากนั้นเป็นการสังเกตจนเกิดการเลียนแบบเพราะมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าเด็กจะเห็นพ่อ แม่ เพื่อน หรือแม้กระทั่งบุคคลจากสื่อต่าง ๆ ทำพฤติกรรมเช่นใด ก็จะมีซึมซับพฤติกรรมนั้นมาตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนั่นทำให้ปัจจัยด้านการเลียนแบบส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์การกระทำผิดมากที่สุด

รองลงมา ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน โดย Burgess และ Aker (1966). ได้อธิบายว่า เป็นกระบวนการซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อ ในเรื่องการละเมิดกฎหมายและการไม่ละเมิดกฎหมายของคนเราเข้ามาไว้ในใจของคนเรา และได้ขยายเพิ่มเติมในเรื่องการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันว่าการคบหาสมาคมนี้เป็นทั้งทิศทางปฏิสัมพันธ์ (Interactional Dimension) และทิศทางของบรรทัดฐานทางสังคม (Normative Dimension) (1) ทิศทางของการปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การคบหาสมาคมและการปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับบุคคลอื่นที่มีพฤติกรรมเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ค่อนข้างแน่นอนหรือเป็นการเฉพาะ (Certain Kinds of Behavior) และหมายความรวมถึงการปฏิสัมพันธ์โดยทางอ้อมกับบุคคลที่ได้พาดพิงถึงหรืออ้างถึงอีกส่วนหนึ่งซึ่งไม่เหมือนพฤติกรรมโดยทั่วไป (2) ส่วนทิศทางของบรรทัดฐานทางสังคม หมายถึง บรรทัดฐานทางสังคมและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละกลุ่มคนหรือสังคม (Different Patterns of Norms and Values) ซึ่งคนคนนั้นได้เข้าไปเรียนรู้จากกลุ่มคนดังกล่าว การเรียนรู้ตามทฤษฎีนี้ยังเป็นการเรียนรู้ในเรื่องค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการละเมิดกฎหมายและไม่ละเมิดกฎหมายอยู่ แต่ยังหมายรวมถึงการเรียนรู้ในเรื่องของตัวแบบ (Modeling) ที่จะเป็นแบบอย่างของการเลียนแบบ (Imitation) รวมทั้งการเสริมแรงที่แตกต่างกันเข้ามาเกี่ยวข้องกับกลไกการเรียนรู้อีกส่วนหนึ่งด้วย บุคคลที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ก็คือครอบครัวและเพื่อน ส่วนละแวกบ้าน วัด โรงเรียน ครู อาจารย์ หมอ นักกฎหมาย ฯลฯ จะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดาวัลย์ ช่วยกำลัง (2564) ที่ศึกษาเรื่องความผูกพันทางสังคมกับการเล่นพินอออนไลน์ของนักเรียน กรุงเทพมหานคร พบว่าครอบครัวนั้นมีผลต่อการพฤติกรรมการณ์การกระทำความผิดมากที่สุด คิดเป็นประมาณร้อยละ 17

ปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อ Aker (1998). ได้อธิบายว่า ค่านิยมและความเชื่อของคนเรามี 2 ประเภทด้วยกันคือ ค่านิยมและความเชื่อโดยทั่วไปและค่านิยมและความเชื่อที่เป็นการเฉพาะ ค่านิยมและ

ความเชื่อโดยทั่วไปนั้นหมายถึงความเชื่อ ในเรื่องศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ประเพณี นิยม และบรรทัดฐานต่างๆ ของสังคมที่ทำให้คนชื่นชอบหรือยอมรับที่จะประพฤติปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม รวมทั้งไม่ชื่นชอบหรือยอมรับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมดังกล่าวหรือเป็นการกระทำผิดนั่นเอง โดยค่านิยมและความเชื่อที่เป็นการเฉพาะนั้นหมายถึงค่านิยมและความเชื่อที่จะกระทำการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เป็นการเฉพาะ หรือความเชื่อในเรื่องผลพวงที่ตามมาจากการกระทำที่เป็นการเฉพาะนั้นๆ เช่น บางคนเห็นว่าการลักทรัพย์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันก็อาจเห็นว่าการเสพกัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น การละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดจึงสามารถกระทำได้ ฉะนั้นหากคนเรามีค่านิยมและความเชื่อที่ชื่นชอบหรือยอมรับการกระทำผิดมากขึ้นเท่าไร โอกาสที่จะกระทำผิดก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนั้นเอเคอร์ก็ยังเห็นว่า ค่านิยมและความเชื่อที่ชื่นชอบหรือยอมรับการกระทำผิดนั้นมีพื้นฐานที่สำคัญมาจากค่านิยมที่เชื่อว่าการกระทำผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้องไม่ผิดศีลธรรม ผนวกกับค่านิยมที่ปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดที่เกิดขึ้นอีกส่วนหนึ่ง การปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดที่เกิดขึ้นนี้เป็นค่านิยมและความเชื่อเดียวกันกับเทคนิคความเป็นกลางหรือเทคนิคการโยนความผิดให้กับผู้เสียหายของ Sykes and Matzy (1957) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสฤชต์ พ่วงระหงส์ (2562) ซึ่งศึกษาเรื่องค่านิยมและความเชื่อในการเล่นพนันฟุตบอลออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการกระทำความผิดที่แตกต่างกันตามไปด้วยโดยพบว่ายิ่งมีความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมากเท่าใด ยิ่งมีพฤติกรรมการกระทำความผิดมากตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านการเลียนแบบ มีผลการการกระทำความผิดในคดียาเสพติดมากที่สุด หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรเริ่มการปูพื้นฐานในการป้องกันการกระทำผิดในคดียาเสพติดตั้งแต่ครอบครัว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และเพื่อเป็นการป้องกันการเลียนแบบของเด็กและเยาวชน

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า การคบหาสมาคมที่แตกต่าง มีผลการการกระทำความผิดในคดียาเสพติด หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนโดยเฉพาะเพศหญิง ได้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อทำสิ่งเป็นประโยชน์ เช่นการเล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมเพื่อความบันเทิงต่างๆ และที่สำคัญควรมีช่องทางให้เด็กและเยาวชนสามารถรวมกลุ่มกันและเกิดรายได้สำหรับเลี้ยงตนเองและครอบครัว เพื่อป้องกันการรวมกลุ่มกันและยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่านิยมและความเชื่อ มีผลการการกระทำความผิดในคดียาเสพติด หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสถานศึกษา ควรมีการรณรงค์และปลูกฝังค่านิยมและความเชื่อที่

ดีให้แก่เยาวชน และป้องกันการปลูกฝังค่านิยมและความเชื่อที่ไม่ดี โดยเฉพาะทางสื่อสังคมออนไลน์ ที่เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในกลุ่มประชากรที่กว้างยิ่งขึ้น เช่นศึกษาทั้งประเทศ หรือศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง เพื่อเป็นการเปรียบเทียบกัน

2.2 ควรศึกษาการกระทำผิดในกรณีอื่นๆ นอกจากยาเสพติด เพื่อให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรนำเอาทฤษฎีทางอาชญวิทยาอื่นๆมาใช้เพิ่มมากขึ้น เพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2566). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดทั่วประเทศ. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2566. จาก http://www.correct.go.th/rt103pdf/report_result.php?date=2023-01-01&report=drug.
- กฤษฎาวัลย์ ช่วยกำลัง. (2564). ความผูกพันทางสังคมกับการเล่นพนันออนไลน์ของนักเรียนกรุงเทพมหานคร. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม*, 3(1), 12-23.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2540). การวิเคราะห์สถิติ:สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพร ชูศักดิ์ และ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2561). ความรุนแรงในการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 7(1), 146-156.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2563). ผู้หญิงกับยาเสพติด. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 46(1), 1-18.
- สฤกษ์ พ่วงระหงส์. (2562). ค่านิยมและความเชื่อในการเล่นพนันฟุตบอลออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม*, 1(1), 49-57.
- Akers, R. L. (1998). *Social Learning and Social Structure: A general theory of crime and deviance*. Boston, MA: Northeastern University Press.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Burgess, R. L. & Akers, R. L. (1966). A Differential Association-Reinforcement Theory of Criminal Behavior. *Social Problems*, 14(2), 128-147.
- Sykes, G. M. & Matza, D. (1957). Techniques of Neutralization: A Theory of Delinquency. *American Sociological Review*, 22(6), 664-670.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper. & Row.